

opusdei.org

"Jeg var glad for å hjelpe til på et sted uten store ressurser"

Dr. Silvia Sesé er indremedisiner ved Monkole Hospital, et samarbeidsprosjekt med Opus Dei i Kinshasa, Den demokratiske republikk Kongo.

25.08.2010

Silvia Sesé er indremedisiner og spesialiserer seg i tropemedisin ved Monkole Hospital i Kinshasa (Den demokratiske republikk Kongo), der

hun har praktisert medisin og undervist de siste ni år. Dr. Sesé er født og utdannet i Barcelona. Ved siden av sine medisinske studier har hun også studert teologi.

Dr. Sesé vendte tilbake til Barcelona i sommer for å dele den glede hun har opplevd ved å sette liv og arbeid inn i tjenesten for de som trenger det mest med familien.

Hva brakte deg til Kinshasa for ni år siden?

Monkole Hospital er et samarbeidsprosjekt med medlemmer i Opus Dei, og de inviterte meg til å bli med i staben i 2001. Litt etter litt har Monkole blitt et medisinsk senter som er en modell for hele landet. Jeg ankom da hospitalets vekst trengte flere leger, ikke bare for å ta hånd om pasientene, men også for å undervise de lokale studentene. Jeg ble bedt om å starte en avdeling for indremedisin.

Da du bestemte deg for å dra til Afrika, var du ikke allerede godt etablert på et sykehus på Kanariøyene?

Jo, det er sant, men samtidig var jeg ivrig etter å kunne hjelpe til på et sted uten store ressurser, og jeg var meget klar over det enorme behovet Afrika har for medisinsk behandling. Jeg ble også tiltrukket av muligheten for å kunne undervise, siden jeg mener at undervisning er et av de beste bidragene man kan gi til denne verdensdelen. Den demokratiske republikk Kongo lider ennå av etterdønningene fra en fryktelig borgerkrig, spesielt på områder som utdanning og helseomsorg. Stillingen jeg ble tilbudt kombinerte disse to elementene som er så viktige for utviklingen i alle land.

Hvilken rolle spiller din tro i dette afrikanske "eventyret"?

Hvis det ikke hadde vært for min tro og det kristne livet jeg prøver å leve, ville ikke tilbudet om å utføre mitt arbeid i tjeneste for de som trenger det mest vært så tiltrekkende. I disse ni årene har jeg prøvd å leve sammen med folket i Kinshasa, og jeg må innrømme at jeg synes det har vært svært gledelig. Folk her er svært varme, og omgivelsene er tilpasset til mellommenneskelige forhold, med mindre stress og konkurranse.

Etter at du har vært borte så lenge, er du ikke litt engstelig for å vende tilbake til Spania?

Nei, ikke akkurat nå. Monkole trenger fremdeles mye mer, spesielt med tanke på den måten det har utviklet seg på siden starten i 1991, da det begynte som en liten klinikk i Mongafuladisktriktet i Kinshasa. I de første årene ble hovedvekten lagt på barn og gravide, nå har sykehuset også begynt med behandling av

barnesykdommer, indremedisin, kirurgi og andre tilbud. Det har også investert mye i undervisning og formasjon, og har begynt med forebyggende medisinske program på skoler langt borte fra sykehuset. I disse dager skal det åpnes en ny fløy med 150 senger. Andre større mål inkluderer en blodbank, noe som er absolutt nødvendig på grunn av de mest utbredte sykdommene her, spesielt blant barn, og ressurser for tidlig diagnostisering av hiv-viruset. Det er så tydelig for de av oss som arbeider på Monkole at det grunnleggende ikke bare er å skaffe øyeblikkelig medisinsk behandling, men også personlig oppfølging, å leve med menneskene slik at de ikke føler seg alene.

Hvordan kan et medlem av Opus Dei leve sin tro midt blant folk som er så demonstrative og uttrykksfulle som Kirken i Afrika?

Man tilpasser seg til det. Det stemmer at folk uttrykker sin tro i ytre gester, gjennom musikk og dans, og det er fint, så lenge det ikke stenger for den indre dimensjon ved troen. Min erfaring er at vi blir gjensidig beriket og at utvekslingen av tradisjoner og uttrykksmåter hjelper oss alle til å vokse i troen.

Samuel Gutiérrez // Catalunya
Cristiana

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/jeg-
var-glad-for-a-hjelpe-til-pa-et-sted-uten-
store-ressurser/](https://opusdei.org/nb-no/article/jeg-var-glad-for-a-hjelpe-til-pa-et-sted-uten-store-ressurser/) (19.03.2026)